

Index Rerum,

R

Ratio legis decidit omnes casus, non per extensionem, sed sicut genus comprehendit species. lib. 3. q. 3. n. 2
 Re comparata ex pretio rei immobilis truncalis venditæ an succedat iure fori consuetudinarij, lib. 5. q. 4. n. 1. cum seqq. resolutur negativè, nisi consuetudo legitime præscripta aliud habeat, vt ibid. n. 2
 Recedi non debet ex verbis dubiis à legum sententia. lib. 5. q. 18. n. 37
 Reditus bonorum truncalium si non sufficiant pro alimentis patris, proprietatis aliqua vendi debet, ex cuius pretio patens alatur. lib. 5. q. 43. n. 26. & 27
 Relationis natura simpliciter atque absolute prolata est, vt omnia ea, ad quæ potest fieri relatio, absque aliqua restrictione comprehendat. lib. 5. q. 27. n. 28
 Reliquisse non videtur, qui quod reliquit, reddere debuit. q. 16. n. 15
 Remedium possessorium, quod appellatur del interim, an possit proponi pendente iudicio super remedio possessorio l. 45. Taur. ad hoc vt pronuntiaretur in rerum maioratus possessione esse debere, & in ea tuendam per viam interim & provisionis, lib. 5. q. 34. n. 1. cum seqq. resolutur negativè, n. 3. limitatur, n. 4
 Remedium possessorium del interim, quod Hispani dicunt apud nos, in iudiciis possessorii intentati ac proponi potest, & valet ac super eo pronuntiandum est. ibid. n. 2
 Renuntiatio consanguineorum de truncato cum iuramento hæreditarij truncali, an illos postea excludat. lib. 5. q. 41. n. 1. cum seqq. & num. 3. resolutur non excludere, & num. 9. limitatur.
 Renuntians hæreditati paternæ non videtur renuntiare hæreditati fraternæ. lib. 5. q. 41. n. 5
 Renuntians hæreditati paternæ admittitur ad tractatum. ibid. n. 7
 Renuntiatio generalis bonorum non comprehendit legitimum supplementum, lib. 5. q. 43. n. 3. Quod procedit, etiam si aliquid sit relictum pro legitima iure institutionis, & testator iusserit, quod debeat illo relicto esse contentus, nihilque amplius petere possit, ibid. n. 3. quia illud onus adiectum non valet, sed ipso iure reiicitur, vt ibid. Limitatur, n. 4
 Renuntiatio vasalli in manibus domini facta non præiudicat agnatis vasalli, quando feudum est antiquum & paternum. lib. 5. q. 45. n. 15
 Representacioni locus non est quoad successione transuersalium post filios fratrum, attento iure communi. lib. 5. q. 27. n. 2
 Representatio in successione primogenitorum an admittenda sit, quoties ultimus possessor transuersalis est. ibid. n. 5. cum seqq.
 Representatur tantum persona parentis quoad qualitatem primogenituræ, non vero gradus, vt in lib. 5. q. 17. n. 21
 Representatio in terminis legis 40. Taur. non est coarctanda ad fratres fratrumque filios, sed ad omnes primogenitos protrahenda. ibidem, num. 23
 Representatio non excluditur per verba illa: Succedat proximior in materia representationem admittente, provt est maioratus. ibid. n. 36

Representatio an locum habeat in successione maioratus, quoties in eo cauetur, vt deficientibus descendentibus succedat consanguineus proximior, vel quod in eo succedat alius gradus prærogatiua, vel etiam quando in eo admittitur representatio solum nepotis vltimi possessoris, & de cæteris personis succedere debentibus nihil dispositum est quoad representationem. Difficilis questio, in qua sunt opinionnes contrariæ, sed n. 18. cum seqq. affirmatiua eligitur. lib. 5. q. 28. n. 1. cum seqq.
 Representatio locum non habet in fideicommissio relicto proximiori de familia, præcipue inter patrum & nepotem ex primogenito natum. ibid. n. 2. sed vide n. 52. & 54
 Representatio locum non habet stante clausula vocationis filij superstitis tempore mortis vltimi possessoris: tunc enim filius secundogenitus superstes excludit nepotem ex filio maiori prædefuncto, ibid. n. 4. sed contra n. 35. & 40. cum seqq.
 Representatio sublata videtur ex verbis, salua gradus prærogatiua, ibid. n. 6. sed contrarium, n. 43. cum seqq.
 Representatio facit, vt remotior dicatur propinquior. lib. 5. q. 38. n. 25
 Representacione admittitur non dicitur contempere gradum, ibid. n. 26. sed representatæ, ibid. n. 45
 Representatio vbi admittitur, gradus representatur, & filius in loco patris succedit. ibid. n. 27
 Representatio habet locum in regni & maioratus successione ultra filios fratrum & vsque in infinitum, etiam inter transuersales, ibid. n. 33. ampliatur & declaratur, n. 34
 Representacionem ad excludendam requiritur dispositio expressa, aut ita tacita, quod in dubium reuocari non possit. ibid. n. 38. & 39
 Representatio admittitur etiam in pronote respectu aui, imò in omnibus alijs descendentibus id locum habet, quod quomodo procedat, declaratur. lib. 5. q. 28. n. 18. & 59
 Responso simplex, aut ambigua, seu rescriptum recipit interpretationem à supplicatione. q. 2. n. 12. & n. 21
 Res maioratus addita ab eius possessore, que potest per se subsistere, non sequitur maioratus naturam, neque pertinet ad cæteros maioratus successores. lib. 5. q. 31. n. 24. ampliatur, n. 25
 Res addita maioratus eidem non credit, si potest ab eo separari, ibid. n. 26. & 27. quando dicatur inseparabilis & indiuidua.
 Res æstimata in dotem data, quando facta emptionem æstimati, etiam si sit in eadem bonitate, non potest reddi vxori à marito empta. lib. 5. q. 38. n. 8.
 Res empta durante matrimonio ex pretio alii cuius ex coniugibus venditæ, subrogatur in eius locum, ad eumque pertinet, cuius res vendita. lib. 5. q. 47. n. 3
 Res empta ex pecunia dotali accedente vxoris consensu, dotalis est. ibid. num. 4. intelligitur in num. 18
 Res empta ex pretio rei patrimonialis vendita censetur patrimonialis, ibid. num. 5. sed contra n. 18. & 19. & ex breuitate temporis præsumitur, pecuniam aliunde receptam committam fuisse in pretij emptionem, vt ibid. n. 6
 Res

& Verborum.

Res non succedit loco pretij, licet pretium non succedat loco rei. lib. 5. q. 48. n. 9
 Res, que succedit in locum alterius rei fideicommissio subiectæ, efficitur fideicommissaria. ibid. num. 14
 Res patrimonialis non efficitur ex sola preestacione vel pacto, cum ea vere talis alias non sit. ib. num. 20
 Res permutata cum truncali, an truncalis censatur ad hoc, vt in ea tanquam in truncali succedatur. lib. 5. q. 49. n. 1. cum seqq. resolutur negativè, n. 7. limitatur n. 9. stante consuetudine legitime præscripta in contrarium.
 Res permutata cum dotali dotalis efficitur. ib. n. 3.
 Res permutata eadem naturam rei, cum qua fuit permutata, recipit. ibid. n. 2
 Res immobilis à parte recepta ex alterius permutatione eandem omnino sorsoritur naturam, & ideo filij eodem modo succedunt in ea sicut in illa. ibid. n. 4
 Res permutata cum re fideicommissio subiecta, efficitur fideicommissaria. ibid. n. 5
 Res feudalis non efficitur, que additur fundo feudali. lib. 5. q. 51. n. 7
 Res appellacione continetur res cum omnibus suis accessorij iuribus & continentis. lib. 5. q. 51. num. 2
 Re vendita ad mensuram, contractus an ante mensurati sit perfectus. lib. 5. q. 55. n. 14. cum seqq. vbi etiam quando venditur ad pondus vel gustum.
 Re trunci vendita, an in ea vel in pretio eius succedatur iure communi vel foro consuetudinario, quo cauetur, vt redeant ad truncum vel radicem. lib. 5. q. 47. n. 1. cum seqq.
 Retentionis ius competit pro expensis à bonæ fidei possessore vtiliter factis. lib. 5. q. 29. n. 7
 Retractus non habet locum in rebus annuis etiam perpetuis. lib. 5. q. 44. n. 6. & n. 16
 Retractus locum non habet in prædijs empris pecunia ea lege in dotem data, vt essent hæreditagium. lib. 5. q. 45. n. 5
 Retractus iure nostro Regio solum habet locum in las bienes heredados vendidos, y no en los que el vendedor oyo por contrato entre vivos. lib. 5. q. 48. num. 21
 Retractus an locum habeat in re permutata cum re patrimoniali. lib. 5. q. 49. n. 6. & n. 8
 Rogatus tabellionis ad testamentum conscientiam non inducit voluntatem præcisam testandi in scriptis: etiam si testator postea in codicillis dicat, se testamentum in scriptis fecisse. q. 6. n. 12. & 13.

S

Semel exclusus remanet semper exclusus. q. 40. num. 7
 Separatio bonorum pupilli & patris fit à lege, propter incapacitatem substituti. q. 16. n. 5. & in hac specie limitatur regul. l. sed si plures, §. fin. ff. de vulg. & pupil. substit. ibid. n. 6
 Silentium & negligentia in petenda possessione virtute leg. 45. Taur. quo tempore & in quibus casibus nocet. q. 32. n. 24
 Si vnico vincentem te, à fortiori vincam te. q. 60. n. 3. declaratur. ibid. n. 25
 Solemnitas eadem requiritur in actu reuocando, que in eo conscientio. q. 36. n. 5

Subrogatus sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur, etiam in particularibus. q. 48. n. 2. sed improprie, vt in n. 17
 Substitutio compendiosa filio impuberi meliorato facta valet, & quam substitutionem contineat. q. 12. n. 3
 Substitui non potest extraneus filio meliorato in tercio simpliciter, etiam absque primogenio, stantibus consanguineis. ibid. n. 10. limitatur n. 11
 Substituendi alij necessario non sunt exemplariter ultra descendentes legitimos. q. 13. n. 3
 Substitutio exemplaris affimilatur illi, de qua in l. 27. Taur. vbi contrarium expressum non reperitur. q. 14. n. 3
 Substitui an possit in melioracione facta vni filio naturali vel spurio alius etiam extraneus, prætermisiss cæteris filiis illegitimis, & sic non seruata forma l. 27. Taur. late agitur. quest. 15. num. 1
 Substitutus pupillaris non succedit patri, sed pupillo. q. 16. n. 2
 Substitutionem neganti sufficit dicere, substitutio non loquitur in hoc casu, neque hanc conditionem comprehendit: & qui contrarium dixerit, debet id probare. q. 30. n. 10
 Substitutio, que expressè non legitur facta in scriptura, non censetur facta à disponente. ibid. num. 11
 Succeditur in maioribus primo institutori, non vero vltimo possessori. q. 27. n. 13
 Successio inter ascendentes & descendentes est reciproca inter se regulariter affirmatiua & negativè, nulla distinctione facta, an peccauerint ascendentes in procreatione descendentium. q. 35. n. 5
 Successio trunci, de qua in l. 6. Taur. hodie l. 1. tit. 8. Nou. Coll. Reg. ibi: *Saluo en las ciudades, &c.* an procedat in pupillo decedente infra pupillarem ætatem absque substituto pupillari. q. 37. n. 1. cum seqq. Resolutur affirmatiua, n. 3. cum seqq.
 Successio truncalium bonorum non defertur iure hæreditario, sed iure sanguinis à radice pronouiente. q. 41. n. 6
 Successio truncalis an habeat locum in orto & area contiguis rei truncali eidem additis. q. 51. n. 1. cum seqq. Resolutur negativè, n. 5
 Scientia eius contra quem præscribitur, non requiritur in præscripcionem immemoriali. quest. 23. num. 7
 Scriptura pro forma maioratus non requiritur. q. 23. n. 18
 Scriptura non requiritur pro valore contractus venditionis, nisi hoc agatur in ipso contractu vel antea: secus vero erit si postea id partes asserant, contractum iam perfectum & absoluto. q. 55. n. 2. & 3.
 Scriptura quoties ad perfectionem & substantiam contractus ex voluntate partium requiritur, quibus verbis id colligitur, inducatur vel exprimat. ibid. n. 1. cum seqq.
 Sponsus vel maritus nulla lege cogitur ad arrhas promittendas sponsæ vel vxori. quest. 10. n. 4. num. 15. & 14.
 Sponsa ex communi vsu loquendi in his regnis semper dicitur ante relationem, postea vero dicitur vxor. q. 5. n. 3
 Sponsus si miserit mundos muliebres sponsæ absenti. P 4

Index Rerum,

absenti, & ipse prius accessit quam nuntius, eamque osculatus fuerit vel carnaliter cognouerit, deinde accesserit nuntius, & sponsa dona tradiderit, nihilominus locum habet distinctio l. 52. Taur. q. 5. n. 8

Spiritus filius, spiritus filij, *Vide* Filius spiritus, & filij spiritus.

Spiritus nomen plerumque filium de adulterio conceptum significat. q. 16. n. 49

Statutum, quod mater filio non succedat, non excludit ipsam à successione filiz, vel alterius personæ, ultra filium. q. 37. n. 17

Statutum vel consuetudo disponens, vt parentes ab intestato non succedant, non excludit eos à legitima. q. 43. n. 5. sed contra, ibid. n. 8

Statutum vel consuetudo loquens in casu vero, non habet locum in casu ficto, q. 44. n. 11. Intellege tamen, vt ibid. n. 13

Stipulatione vel promissione facta Titio presenti aut Seio absenti, cui eorum actio quærat, an vtrique vel neutri. q. 58. n. 1. cum seqq.

Stipulatio in persona duorum alternatiuè concepta, si cuiuslibet eorum possit acquiri obligatio, non valet ratione incertitudinis. ibid. n. 3

Stipulatio serui alternatiuè concepta, Titio aut Seio dominis suis, licet olim iure vereri vitaretur propter incertitudinem, iure tamen nouiori valet, & debitum diuiditur æqualiter inter dominos. ibid. n. 6

Stipulatio in fauorem stipulantis & tertij extranei valet in persona stipulantis pro medietate, & in persona tertij extranei est inutilis: iure tamen regio valet in vtriusque persona, & cuiuslibet poterit agere pro medietate illum tangente. ibid. n. 9

T

TAbellionis rogatus ad testamentum constituendum non inducit voluntatem præciam testandi in scriptis, etiam si postea testator in codicillis dicat, se testamentum in scriptis fixisse. q. 6. n. 12. & 13

Tempore traditionis rei potest quis apponere conditionem & modum, quæ sibi placuerit, etiam quoad successorem. q. 45. n. 6. & 7

Tertia seu gabella empta à possessore maioratus oppidi maioratus eidem non accrescunt. q. 31. n. 35

Testamentum in scriptis vel nuncupatiuum sustinetur & valet, cum testis eius tempore testamenti liber existimabatur, licet postea seruus appareret. q. 3. n. 6

Testamentum in scriptis, quod non potest valere vt tale, ex defectu solemnitatis, an valeat vt testamentum nuncupatiuum solemnitis eius interuentibus. q. 6. per tot. eligitur pars affirmatiua in dubio, n. 2. & n. 8. & 9. agitur de eius intellectu.

Testamentum contra voluntatem testatoris sustineri non debet aliter, quam ipse voluerit. q. 6. n. 16

Testamentum, quod neutram solemnitatem habet, non valet, necque vt nuncupatiuum. ibid. n. 4

Testamentum in scriptis valet vt nuncupatiuum, etiam si testes in eo contenti ignorauerint. ibid. n. 11

Testamentum valet vt nuncupatiuum, si eius solemnitas interueniat in dubio, quando non constat, quod ipse se restrinxerit ad testandum

in scriptis, etiam si ex ordine testandi appareat, quod voluerit testari in scriptis, si eius solemnitas deficiat. q. 6. n. 14. Secus si expresse se restrinxerit ad testandum in scriptis, & non aliter. vt ibid. n. 15

Testamentum primum solemniter conditum coram 7. testibus, in quo institutus est extraneus, iure communi reuocatur per 2. testamentum perfectum, cum 5. testibus, in quo sunt instituti venientes ab intestato, qui succedunt ab intestato, sed iure Regio ex testa. q. 8. n. 1. & 3

Testamentum primum probatum 7. testibus, tollitur per 2. ad pias causas probatum duobus testibus, ibid. n. 2. Et relictum extraneo in dicto primo testamento, accrescit ipsi legitimis hæredibus, vel pias cause institutis in 2. testamento, ib. n. 7. Debent tamen institui omnes venientes ab intestato primi gradus, ibid. n. 4. etiam si sint instituti ex disparibus partibus, ib. n. 5. non tamen vbi in primo testamento essent instituti venientes ab intestato, vel saltem vnus eorum, ib. n. 6. & an hodie hæc procedant attento iure Regio. ibid. n. 8. & 9. cum seqq.

Testamento rupto ex causa præteritionis, quomodo succedant inter se filij, quorum vnus fuit institutus, alter præteritus vel ex hæredationis, alius vero institutus in 3. & 5. bonorum. q. 11. n. 1. cum seqq. & n. 12. cum seqq. ponitur opinio auctoris cum suis declarationibus, de quibus n. 13. 14. & 15. ibid.

Testamento rupto ex causa præteritionis vel ex hæredationis, non conseruatur institutio etiam quoad 5. ibid. n. 11

Testamento rupto vel annullato ex causa præteritionis vel ex hæredationis, in quo fuit facta melioratio 3. & 5. vtrum legitima sit detrahenda ab intestato de ipsa melioratione, necne. ibid. n. 17

Testamentarius non seruans formam sibi à testatore traditam, vel alias nullum condens testamentum, an aliud validum possit postea condere, q. 9. per totam, & n. 8. cum seq. eligitur opinio affirmatiua.

Testator si adhibuerit solemnitatem sufficientem ad testamentum in scriptis & nuncupatiuum, valet in vtriusque forma. quæstion. 6. numero 4.

Testator quando facit longam dispositionem, & potest verisimiliter multos casus cogitare, tunc si de vno casu loquatur, non potest fieri extensio ad alium, et si maior ratio disponendi adsit. q. 28. n. 8

Testator in dubio videtur se conformare cum dispositione iuris communis. q. 31. n. 29

Testator an in vita sua possit conueniri ex confessione sua de debito, emissa in testamento in fauorem tertij ante reuocationem vel etiam post. q. 57. per tot.

Testator in dubio videtur se conformare cum dispositione iuris communis. q. 61. n. 3. & alia in proposito, n. 14.

Testator si expresse, vt suum testamentum valeat omni meliori modo, quo valere possit, tunc si non habet solemnitatem requisitam ad testamentum in scriptis, habet tamen quæ sufficit ad nuncupatiuum, proculdubio valet vt nuncupatiuum. q. 6. n. 17. & quid si à principio testator voluit se arctare ad testandum in scriptis, ibid. n. 19. & quid si iurauit, ibid. n. 20

Testatore

& Verborum.

Testatore dicente coram sufficienti numero testium, talem scripturam velle esse suum testamentum, licet coram testibus non exprimat nomen hæredis, neque legata, si tamen non sit perfectum, vt in scriptis, valet vt nuncupatiuum. q. 64. n. 21. & 25

Testatorem sufficit implicite per relationem ad certam scripturam hæredum nomina expressisse. q. 6. n. 22. & ibid. n. 23. quomodo hoc procedat, & n. 24. cautela datur, vt hoc recte fiat.

Testatore dicente in codicillis, se prius testamentum in scriptis fecisse, non ob hoc rumpitur, quod à principio valuit vt nuncupatiuum, quia vt in scriptis valere non potuit. q. 6. n. 27

Testator consulto incidens fila, quibus testamentum in scriptis erat clausum, an eo ipso videatur testamentum reuocare, q. 7. per totam, & num. 4. & sequentibus, pars affirmatiua eligitur, & numer. 10. ampliatur, vt procedat etiam in dubio, quando non apparet, à quo fila incisa sunt, nisi testamentum sit ad pias causas, vt in n. 11. limitatur n. 9

Testator abscondens testium signa, non videtur testamentum reuocare. ibid. n. 5

Testator incidens linum, quo testamentum ligatum est, ipsum euertit, q. 6. n. 6. Idem est, si chordæ quibus pendit sigilla, seindantur. ibid. n. 7

Testator si linum vel signacula incidit vel abstulerit, vt pote eius voluntate mutata, testamentum non valet: secus si alia quacunque ex causa, præter mentem testatoris hoc contigerit, quod si sigilla post mortem testatoris inueniantur à testamento remouit, præsumitur ab ipso testatore sublata, nisi ex coniecturis aliud appareat. q. 7. n. 8

Textus in auth. de æqualit. dot. §. his consequenter, coll. 7. intellectus. q. 50. n. 5. & iterum. q. 60. n. 19. & 21.

Titulum quando liceat non producere, sed adiuari immemorali, idque consulere vel non. q. 23. n. 55. cum sequent.

Tutor pupilli potest remunerata solemniter mittere parentibus & cognatis pupilli in specie, de qua hic. q. 6. n. 8

Traditio simplex rei vel rerum in melioratione prius in testamento contentarum, in dubio, nulla testamenti commemoratione facta, ad quam causam sit referenda. q. 24. n. 6

Traditio alicuius rei ex his, quæ in melioratione aut in maioratu continentur, an sufficiat vel requiratur omnium prædictarum rerum. q. 25. n. 1. cum seqq.

Traditio aliquarum rerum inducit voluntatem tradendi cæteras in melioratione contentas. ibid. n. 2

Traditione transfertur dominium in maioratus successorem vel melioratum. q. 25. n. 6

Traditio facta de vna re, operatur iuris acquisitionem quoad alias, si eo animo fiat, vt illud ius quoad omnia acquireretur, quando non agitur de possessionis apprehensione, sed de alterius iuris acquisitione. q. 25. n. 14

Traditione facta per constitutum æque ac ex vera traditione, maioratus seu melioratio irreuocabilis efficitur. q. 25. n. 22

Traditio possessionis bonorum præsentium tantum an inducat irreuocabilitatem in bonis futu-

ris postea acquirendis, quæ cadant in maioratu vel melioratione. q. 25. n. 34. & 35

Traditio quando fit ex contractu conditionali, statim transfertur dominium. q. 26. n. 8

V

Vacatio maioratus non contingit per alienationem rerum maioratus, ac proinde tunc non competit remedium l. 45. Taur. nisi hoc cauerit testator, estque hæc bona cautela. q. 31. n. 14. & 16

Vacatio non minus contingit per renuntiationem, quam per mortem. ibid. n. 3

Valor bonorum, quoad meliorationes, attenditur tempore mortis meliorantium. q. 62. n. 4. & n. 10. & 15.

Valor bonorum parentis ad respectum legitimarum filiorum, in tempore mortis ipsius considerandus est. q. 2. & n. 19. & idem respectu meliorationis. ibid. n. 20

Valor bonorum parentis ad deducendam meliorationem tertij & quinti, quo tempore considerandus sit. ibid.

Vendita domo, venit hortus eidem coniunctus, quando per eum aditus ad domum parabatur. q. 31. n. 16

Venditio conditionalis statim est perfecta, antequam conditio existat, ita vt non liceat contrahenti altero inuito ab ea discedere. q. 47. n. 8

Venditor tenetur se obligare in instrumento de euictione. q. 55. n. 8

Vendita re ad mensuram, contractus ante mensuram an sit perfectus. q. 55. n. 14. cum seqq. vbi etiam quando venditur ad pondus vel gub.

Vendens res suas cum pacto expresse, vt sibi sint expresse hypothecata, præfertur in illis cæteris creditoribus. q. 59. n. 8

Verba illa, *succedat proximior*, in materia representationem admittente, pro vt est maioratus, representationem non excludunt. q. 27. n. 36

Verba illa: *El pariente mas propinquo*, intelligenda sunt secundum iuris dispositionem ac subiectam materiam successione maioratus, de qua testator loquitur, & sic per representationem. q. 28. n. 19. & n. 24

Verba hæc: *El mas propinquo*, non habent vim excludendi representationem, non solum attento iure communi, sed etiam de consuetudine Hispanie. q. 28. n. 28. & 29. Alias in nullo pene primogenio representationi locus esset. ibid. n. 30

Verbum: *Proximior* vel *Propinquior*, in fideicommissis non est exclusiuum representationis, aliis contradicentibus. ibid. n. 31. sed n. 32. ponitur solutio tenenda.

Verbum, *Semper*, in maioratus successione perpetuo & omni tempore intelligendum est. q. 27. n. 26

Verbum, *Potest*, quoties affirmatiuè profertur à lege & in personam agentis eligitur, respicit potentiam deductam ad actum, & causatiuè inducit necessitatem. q. 13. n. 6

Verba illa l. 27. Taur. *Sus descendentes*, & illa: *Sus ascendentes*: item illa: *Sus parientes*, an intelligantur de descendentibus filij prælegatarij vel testatoris meliorantis: Resoluitur hoc vltimum. q. 14. n. 1. & 2

Verba legis vbi non conueniunt, neque eius dispositio

Index Rerum, & Verborum.

- fictio locum habet. q. 15. n. 2
Verba facultatum Regiarum ad faciendum maioratum in qualicumque personas, ad habiles tantum & capaces restringuntur. q. 16. n. 53. cl. 2
Veritas & rerum substantia hominum denominatione mutari non debet. q. 45. n. 2
Veritas præfertur opinioni. q. 3. n. 14
Vinea vel arca addita patrimoniali, an tota dicatur patrimonialis & truncalis. q. 51. n. 4. & 10
Vir in re dotali repræsentat imaginem mulieris, & in illa imagine repræsentatur naturaliter dominium mulieris. q. 38. n. 4
Vocationes maioratus non restringuntur, sed omnes agnatos & cognatos usque ad millesimum gradum comprehendere debent. q. 27. n. 22
Vocatus ultimo loco ad maioratus successionem, potest libere maioratu cedere, siue illum in favorem alterius renuntiare. q. 40. n. 10
Vltimus maioratus possessor potest maioratum ipsum fruendum, cui voluerit præstare. q. 32. num. 12
Vltiores in concursu semper admittuntur, vbi constat de mente testatoris, etiam ex coniecturis collecta, quod voluerit filium intrare locum patris. q. 28. n. 57
Vnusquisque natus ex patre primogenito, admittendus est ad successionem maioratus, solum ex qualitate primogenituræ parentis in eo repræsentata atque subrogata. q. 27. n. 27
V usufructus patris in bonis filij, non finitur morte ipsius filij, sed morte patris. q. 39. n. 3
V usufructu omnium bonorum relicto, intelligitur deductis debitis testatoris. q. 3. n. 18
V usufructus omnium bonorum legatus vxori, an valeat, vel in quinta parte, de qua poterat parens libere disponere stantibus filiis legitimis. q. 18. num. 1. cum seqq. resoluitur ultimo num. 4. & seqq.
V usufructus omnium bonorum legatorum valet, dummodo æstimatio eius non excedat quintum bonorum, in quo potest pater gravare filios. q. 18. n. 2. sed contra n. 24. cum seqq. & num. 11
V usufructu omnium bonorum legato, non est soluenda in pecunia æstimatio usufructus aliarum 4 partium in quibus in prædict. specie non valet legatum usufructus, sed tantum in quinta parte usufructus. ibid. n. 10
V usufructus omnium bonorum legatorum, stantibus ascendentibus, tantum valet respectu tertie partis bonorum usufructus. ibid. n. 12
V usufructus omnium bonorum legatorum, stantibus descendentibus legitimis, tunc demum valet, compensata proprietate quinti cum valore usufructus aliarum quatuor partium, quoties constitit hoc ita voluisse testatorem, nempe quod fieret prædicta compensatio. ibid. num. 13
V sus præscribens & patientia eius contra quem præscribitur, regulariter requiritur ad præscribendum. q. 23. n. 6
V sus non potest renocare consensum præstitum marito ad testandum de suis bonis, si eius testamentum cum consensu vxoris sit factum: secus si ipsa simul cum viro testetur, poterit enim tunc quilibet eorum suum testamentum renocare. q. 36. n. 12
V xor gravata à marito restituere bona sibi relicta pauperibus post mortem, non potest in vita ea illis restituere. q. 40. n. 4. sed contra, n. 11

F I N I S.

